

382

Beschikking van de Minister van Justitie van 15 september 1989, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen (Stb. 1981, 688), zoals dit is gewijzigd bij koninklijk besluit van 21 april 1989, Stb. 157

De Minister van Justitie,

Gelet op Artikel VI van het koninklijk besluit van 21 april 1989, Stb. 157;

Besluit:

de tekst van het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen (Stb. 1981, 688), zoals dit is gewijzigd bij koninklijk besluit van 21 april 1989, Stb. 157, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 15 september 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *zesentwintigste* september 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

HOOFDSTUK I. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99);
- b. zone: een zone langs een weg, als bedoeld in artikel 74 van de wet;
- c. woonwagenstandplaats: een standplaats voor een woonwagen op een centrum als bedoeld in artikel 2 van de Woonwagenwet (Stb. 1968, 98).

HOOFDSTUK II. VASTSTELLING HOGERE WAARDEN VOOR WONINGEN

Artikel 2

1. Gedeputeerde staten kunnen toepassing geven aan artikel 83, eerste lid, van de wet in die gevallen waarin de toepassing van maatregelen, gericht op het terugbrengen van de te verwachten geluidsbelasting, vanwege de weg, van de gevels van de betrokken woningen tot 50 dB(A) onvoldoende doeltreffend zal zijn, dan wel overwegende bezwaren ontmoet van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard.
2. Het eerste lid vindt slechts toepassing in die gevallen waarin:
 - a. nog niet geprojecteerde woningen in buitenstedelijk gebied buiten de bebouwde kom, die
 - 1e. verspreid gesitueerd worden, of
 - 2e. ter plaatse dringend noodzakelijk zijn om redenen van grond- of bedrijfsgebondenheid, of
 - 3e. door de gekozen situering een open plaats tussen aanwezige bebouwing opvullen, of
 - 4e. ter plaatse gesitueerd worden als vervanging van bestaande bebouwing.
 - b. nog niet geprojecteerde woningen in buitenstedelijk gebied binnen de bebouwde kom dan wel in stedelijk gebied, die
 - 1e. in een dorps- of stadsvernieuwingsplan worden opgenomen, of
 - 2e. door de gekozen situering of bouwvorm een doelmatige akoestisch afschermdende functie gaan vervullen voor andere woningen – in aantal ten minste de helft van het aantal woningen waaraan de afschermdende functie wordt toegekend –, of voor andere gebouwen of geluidsgevoelige objecten, bedoeld in de artikelen 4 en 7, eerste lid, van dit besluit, of
 - 3e. ter plaatse dringend noodzakelijk zijn om redenen van grond- of bedrijfsgebondenheid, of
 - 4e. door de gekozen situering een open plaats tussen aanwezige bebouwing opvullen, of
 - 5e. ter plaatse gesitueerd worden als vervanging van bestaande bebouwing.
 - c. geprojecteerde, in aanbouw zijnde of aanwezige woningen en een nog niet geprojecteerde weg, dan wel op geprojecteerde woningen en een te reconstrueren weg, voor zover de geprojecteerde of te reconstrueren weg
 - 1e. een noodzakelijke verkeers- en vervoersfunctie zal vervullen, of
 - 2e. een zodanige verkeersverzamel functie zal vervullen, dat de aanleg

of reconstructie van die weg zal leiden tot aanmerkelijk lagere geluidsbelastingen van woningen binnen de zone van een andere weg.

3. Gedeputeerde staten kunnen toepassing geven aan artikel 84, tweede lid, van de wet, in die gevallen waarin de toepassing van maatregelen, gericht op het terugbrengen van de te verwachten geluidsbelasting vanwege de weg, van de gevels van de betrokken woningen tot de voordien geldende ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, onvoldoende doeltreffend zal zijn, dan wel overwegende bezwaren ontmoet van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard.

4. Het derde lid vindt slechts toepassing indien het verzoek betrekking heeft op een te reconstrueren weg, die

1e. een noodzakelijke verkeers- en vervoersfunctie zal vervullen, of

2e. een zodanige verkeersverzamel functie zal vervullen, dat de reconstructie van die weg zal leiden tot aanmerkelijk lagere geluidsbelastingen van woningen binnen de zone van een andere weg.

5. Gedeputeerde staten kunnen voorts toepassing geven aan artikel 83, eerste lid, of artikel 84, tweede lid, van de wet in die gevallen waarin een hogere waarde wordt verzocht voor geprojecteerde, in aanbouw zijnde of aanwezige woningen, indien voor dezelfde gevels van die woningen door hen op grond van Hoofdstuk V of VI van de wet reeds eerder een ten hoogste toelaatbare waarde is vastgesteld. De hogere waarde wordt zodanig vastgesteld dat de door de betrokken gevels in totaal ondervonden geluidsbelasting de eerder vastgestelde geluidsbelasting niet te boven gaat.

Artikel 3

1. Gedeputeerde staten kunnen bij de toepassing van artikel 2 ten aanzien van nog niet geprojecteerde woningen alleen een hogere waarde dan 55 dB(A) als de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting vaststellen, indien naar hun oordeel voldoende verzekerd wordt, dat de woon- en slaapkamers, alsmede balkons, tuinen en andere bij de woning behorende buitenruimten, voor zover bestemd als verblijfsruimten, niet aan de gevel worden gesitueerd waar de hoogste geluidsbelasting optreedt.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien naar het oordeel van gedeputeerde staten overwegingen van stedenbouw of volkshuisvesting zich daartegen verzetten.

3. Gedeputeerde staten kunnen bij de toepassing van artikel 2 per woning verschillende waarden vaststellen voor verschillende woonlagen.

HOOFDSTUK III. ANDERE GELUIDSGEVOELIGE BESTEMMINGEN

Artikel 4

1. Behoudens het in de artikelen 5 tot en met 8 bepaalde is de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege een weg, van de gevels van de in het tweede lid, onder a en b, genoemde categorieën van gebouwen binnen de zone van die weg 50 dB(A).

2. De in het eerste lid bedoelde gebouwen zijn:

- a. – scholen voor basisonderwijs;
- scholen voor voortgezet onderwijs;
- instellingen voor hoger beroepsonderwijs;
- algemene, categorale en academische ziekenhuizen;
- verpleeghuizen;

- b. – algemene en categorale psychiatrische ziekenhuizen;
 - Regionale Instellingen voor Ambulante Geestelijke Gezondheidszorg zoals omschreven in het Besluit Hulp door of vanwege een Regionale Instelling voor Ambulante Geestelijke Gezondheidszorg Bijzondere Ziektekostenverzekering (Stcrt. 1981, 251);
 - zwakzinnigeninrichtingen;
 - inrichtingen voor zintuiglijk gehandicapten;
 - medische kindertehuizen;
 - medische kleuterdagverblijven;
 - sanatoria.
3. Een gymnastieklokaal maakt voor de toepassing van dit besluit geen deel uit van de in het tweede lid, onder a, genoemde scholen.

Artikel 5

1. Voor gebouwen, behorende tot de in artikel 4, tweede lid, onder a, bedoelde categorie, kan met toepassing van artikel 85 van de wet voor de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege een weg, een hogere waarde dan de in artikel 4, eerste lid, genoemde worden vastgesteld, met dien verstande dat artikel 83 van de wet van overeenkomstige toepassing is.

2. Voor gebouwen, behorend tot de in artikel 4, derde lid, onder b, bedoelde categorie, kan met toepassing van artikel 85 van de wet voor de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege een weg, een hogere waarde dan de in artikel 4, eerste lid, genoemd worden vastgesteld, met dien verstande dat deze waarde 55 dB(A) niet te boven mag gaan.

Artikel 6

In de gevallen waarin ten aanzien van een school, behorende tot de in artikel 4, tweede lid, onder a, bedoelde categorie of van een medisch kleuterdagverblijf, als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder b,

a. de geluidsbelasting vanwege een weg wordt bepaald door de waarde van het met 10 dB(A) verhoogde equivalente geluidsniveau over de periode 23.00–07.00 uur (nacht) en

b. de waarde van het equivalente geluidsniveau over de periode 07.00–19.00 uur (dag) niet hoger is dan de krachtens artikel 5, eerste onderscheidenlijk tweede lid, voor de desbetreffende situatie geldende ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, worden de grenzen, bedoeld in onderscheidenlijk het eerste en tweede lid van artikel 5, verhoogd met het verschil tussen de waarde van het met 10 dB(A) verhoogde equivalente geluidsniveau over de periode 23.00–07.00 uur (nacht) en de waarde van het equivalente geluidsniveau over de periode 07.00–19.00 uur (dag).

Artikel 7

1. Behoudens het in het tweede lid bepaalde is de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege een weg, aan de grens van binnen de zone van die weg gelegen geluidsgevoelige terreinen als bedoeld in het derde lid, onder a, 55 dB(A) en aan de grens van binnen die zone gelegen woonwagendstandplaatsen, 50 dB(A).

2. Bij de toepassing van artikel 85 van de wet kan voor de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, vanwege een weg, aan de grens van geluidsgevoelige terreinen als bedoeld in het derde lid, een hogere waarde dan de in dat lid genoemde worden vastgesteld, met dien verstande dat deze waarde, indien het geluidsgevoelige terreinen als bedoeld in het derde lid, onder a, betreft, 60 dB(A) en indien het een woonwagendstandplaats betreft, 55 dB(A) niet te boven mag gaan.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde geluidsgevoelige terreinen zijn:

- a. terreinen die behoren bij gebouwen als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder b, voor zover deze bestemd zijn of gebruikt worden voor de in die gebouwen gegeven zorg, of
- b. woonwagenstandplaatsen.

Artikel 8

1. Ingeval de geluidsbelasting, vanwege de weg, van de gevel van aanwezige of in aanbouw zijnde gebouwen, behorend tot de in artikel 4, tweede lid, onder a en b, bedoelde categorieën, op het tijdstip waarop een aanvang wordt gemaakt met een reconstructie van de weg, lager is dan de voor die gebouwen ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, geldt van dat tijdstip af met betrekking tot die gebouwen hun bestaande geluidsbelasting als de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting, met dien verstande dat een geluidsbelasting waarvan de waarde 50 dB(A) niet te boven gaat, in elk geval als toelaatbaar aangemerkt blijft.

2. Gedeputeerde staten kunnen bij toepassing van artikel 85 van de wet voor de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting van de gevel van op het tijdstip van de aanvang van een reconstructie aanwezige of in aanbouw zijnde gebouwen als bedoeld in het eerste lid een hogere dan de voor die gebouwen alsdan geldende waarde vaststellen, met dien verstande dat de verhoging 5 dB(A) niet te boven mag gaan.

Artikel 9

1. Gedeputeerde staten kunnen alleen toepassing geven aan artikel 5, 6 of 8 in de gevallen waarin toepassing van maatregelen, gericht op het terugbrengen van de geluidsbelasting, vanwege een weg, van de gevel van het betrokken gebouw, tot 50dB(A) onvoldoende doeltreffend zal zijn, dan wel overwegende bezwaren ontmoet van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard.

2. Gedeputeerde staten kunnen alleen toepassing geven aan artikel 7, tweede lid, in de gevallen waarin toepassing van maatregelen, gericht op het terugbrengen van de geluidsbelasting, vanwege een weg, aan de grens van het betrokken geluidsgevoelig terrein, tot 55 dB(A) indien het geluidsgevoelige terreinen als bedoeld in artikel 7, derde lid, onder a, betreft en tot 50 dB(A) indien het een woonwagenstandplaats betreft, onvoldoende doeltreffend zal zijn, dan wel overwegende bezwaren ontmoet van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard.

Artikel 10

1. Indien door toepassing van artikel 85 van de wet voor de gevels van één of meer in aanbouw zijnde of aanwezige gebouwen binnen een zone van de weg een hogere geluidsbelasting dan 50dB(A) als toelaatbaar is aangemerkt, treft de gemeenteraad met betrekking tot de geluidwering van die gevels maatregelen om te bevorderen dat de geluidsbelasting, vanwege die weg,

a. binnen de geluidsgevoelige ruimten, genoemd in het tweede lid, onder a, 30 dB(A), en

b. binnen de geluidsgevoelige ruimten, genoemd in het tweede lid, onder b, 35 dB(A),

niet te boven zal gaan.

2. De geluidsgevoelige ruimten, bedoeld in het eerste lid zijn:

- a. – leslokalen van scholen voor basisonderwijs;
- theorielokalen van scholen voor voortgezet onderwijs;

- theorielokalen van instellingen voor hoger beroepsonderwijs;
- onderzoeks- en behandelingsruimten van ziekenhuizen en verpleeghuizen, bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder a;
- onderzoeks-, behandelings-, recreatie- en conversatieruimten, alsmede woon- en slaapruiden van gebouwen, bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder b ;
- b. - theorievaklokalen van scholen voor voortgezet onderwijs;
- theorievaklokalen van instellingen voor hoger beroepsonderwijs;
- ruimten voor patiëntenhuisvesting, alsmede recreatie- en conversatieruimten van ziekenhuizen en verpleeghuizen, als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder a.

Artikel 11

In de gevallen waarin ten aanzien van een school of een medisch kleuterdagverblijf toepassing is gegeven aan artikel 6, wordt de krachtens artikel 10, eerste lid, geldende ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting binnen de geluidsgevoelige ruimten van scholen of medische kleuterdagverblijven verhoogd met het verschil tussen het met 10dB(A) verhoogde equivalente geluidsniveau over de periode 23.00-07.00 uur (nacht) en de waarde van het equivalente geluidsniveau over de periode 07.00-19.00 uur (dag).

HOOFDSTUK IV. VERZOEK OM EEN HOGERE WAARDE

Artikel 12

Een verzoek als bedoeld in de artikelen 83, eerste lid, 84, tweede lid, en 85 van de wet kan worden gedaan door:

- a. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de woningen of de andere geluidsgevoelige bestemmingen bedoeld in de artikelen 4 en 7, gesitueerd zijn of worden waarvoor de hogere waarde verzocht wordt;
- b. burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de weg gesitueerd is of wordt met betrekking waartoe de hogere waarde verzocht wordt;
- c. de wegaanlegger of de wegbeheerder, indien het verzoek gedaan wordt in het kader van de toepassing van artikel 79 van de wet, of – indien het betreft de aanleg of reconstructie van een rijksweg – in het kader van de toepassing van artikel 76, eerste lid, van de wet.

Artikel 13

1. De verzoeker maakt zijn voornemen tot het indienen van een verzoek in ieder geval zoveel mogelijk gelijktijdig bekend door middel van:

- a. kennisgeving in één of meer in de in artikel 12, onder a, bedoelde gemeente verspreiding vindende dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen en voorts op de in die gemeente gebruikelijke wijze;
- b. terinzagelegging van het ontwerp van het verzoek met de daarbij behorende stukken op het gemeentehuis van de in artikel 12, onder a, bedoelde gemeente;.
- c. niet op naam gestelde kennisgeving aan de gebruikers van de woningen of de woonwagenstandplaatsen, het bevoegd gezag van scholen en de directies van de in artikel 4 bedoelde andere gebouwen waarvoor een hogere waarde wordt verzocht.

2. De verzoeker stelt een ieder in de gelegenheid gedurende een maand vanaf de dag waarop het ontwerp van het verzoek ter inzage is

gelegd, het ontwerp met de daarbij behorende stukken in te zien en opmerkingen ten aanzien van het ontwerp schriftelijk te maken.

3. De verzoeker houdt binnen de in het voorgaande lid bedoelde termijn een openbare zitting, waarbij een ieder de gelegenheid wordt gegeven opmerkingen ten aanzien van het ontwerp van het verzoek te maken.

4. De verzoeker stelt een rapport op van de wijze waarop de bevolking bij de totstandkoming van het verzoek is betrokken, waarin in ieder geval begrepen zijn een verslag van de openbare zitting en afschriften van de schriftelijk gemaakte opmerkingen over het ontwerp van het verzoek. De verzoeker zendt dit rapport onmiddellijk na het indienen van het verzoek toe aan degenen die op de openbare zitting opmerkingen ten aanzien van het ontwerp van het verzoek hebben gemaakt.

5. Burgemeester en wethouders van de gemeente, bedoeld in artikel 12, onder a, kunnen indien zij hiertoe uitgenodigd zijn door een verzoeker als bedoeld in artikel 12, onder b of c, in plaats van deze toepassing geven aan het eerste lid of het tweede lid.

Artikel 14

1. Het verzoek en het ontwerp van een verzoek bevatten ten minste

a. de verzochte hogere waarden;

b. de redenen die aan het verzoek ten grondslag liggen;

c. de resultaten van het akoestisch onderzoek als bedoeld in de artikelen 77 en 80 van de wet;

d. een beschrijving van de mogelijkheden om de geluidsbelasting van de woningen of, voor zover van toepassing, andere geluidsgevoelige bestemmingen bedoeld in de artikelen 4 en 7, tot een lagere waarde te verminderen dan de onder a bedoelde, alsmede een schatting van de hieraan verbonden extra kosten;

e. een beschrijving van de aard van de maatregelen als bedoeld in artikel 86, vierde en vijfde lid, van de wet, die bij inwilliging van het verzoek getroffen moeten worden, alsmede een schatting van de hieraan verbonden kosten;

f. een beschrijving met een schetstekening of een verklaring omtrent de wijze waarop aan artikel 3, eerste lid, voldaan zal worden, dan wel, indien aan dat artikel niet voldaan kan worden, de redenen daarvan;

g. voor zover het verzoek hiertoe aanleiding geeft, een beschrijving, schetstekening en uitvoeringsplan van de geluidsafschermende voorziening tussen weg en woningen of andere geluidsgevoelige bestemmingen bedoeld in de artikelen 4 en 7, indien deze voorziening vereist is om de in het verzoek begrepen waarden te waarborgen.

2. Het verzoek gaat vergezeld van een of meer kaarten met bijbehorende verklaring. Met betrekking tot deze kaart of kaarten is artikel 16 van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 (Stb. 627) van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in plaats van «plan» telkens gelezen wordt: «verzoek». De kaart of kaarten geven bovendien de ligging weer van geluidszones langs wegen, rond industrieterreinen en rond luchtvaartterreinen als bedoeld in artikel 25, tweede lid, van de Luchtvaartwet (Stb. 1958, 47), alsmede de in die zones voorkomende stiltegebieden, voor zover de woningen, gebouwen of terreinen waarop het verzoek betrekking heeft, binnen zodanige zones zijn of worden gesitueerd.

3. Het verzoek gaat voorts vergezeld van het in artikel 13, vierde lid, bedoelde rapport.

4. Gedeputeerde staten kunnen van de verzoeker nadere toelichting, tekeningen en kaarten verlangen, indien zij deze noodzakelijk achten voor de beoordeling van het verzoek.

5. Indien het verzoek wordt gedaan in samenhang met de voorbereiding van een bestemmingsplan dat met toepassing van artikel 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (Stb. 1985, 626) moet worden uitgewerkt of kan worden gewijzigd, kunnen gedeputeerde staten het verzoek in behandeling nemen, indien niet is voldaan aan het eerste lid, onder f, of het tweede lid.

Artikel 15

De verzoeker zendt gelijktijdig met het indienen van zijn verzoek een afschrift van het verzoek en de hierbij behorende stukken naar:

- a. de inspecteur;
- b. de inspecteur van de Volkshuisvesting;
- c. de verzoekgerechtigden als bedoeld in artikel 12, die het verzoek niet hebben gedaan;
- d. de Minister van Onderwijs en Wetenschappen, indien het verzoek betrekking heeft op scholen;
- e. Onze Minister.

Artikel 16

1. Gedeputeerde staten tekenen de datum van ontvangst van een verzoek aan op het geschrift waarbij het verzoek is ingediend, en zenden de verzoeker een bewijs van ontvangst, waarin die datum is vermeld.

2. Gedeputeerde staten beslissen op het verzoek binnen drie maanden na de in het eerste lid bedoelde datum.

3. Indien de in het tweede lid genoemde termijn is verstreken zonder dat een besluit is genomen, wordt het verzoek geacht te zijn geweigerd bij het verstrijken van die termijn.

4. Gedeputeerde staten zenden hun besluit met betrekking tot het verzoek en de daarop betrekking hebbende bescheiden als bedoeld in de artikelen 13, vierde lid, en 14 alsmede het advies van de inspecteur, indien dit overeenkomstig artikel 87, eerste lid, van de wet is uitgebracht, aan Onze Minister. In een geval als bedoeld in het derde lid zenden zij de in de vorige volzin bedoelde bescheiden en het aldaar bedoelde advies onverwijld aan Onze Minister, indien hij daarom heeft verzocht.

Artikel 17

1. Dit besluit kan worden aangehaald als «Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen».

2. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1982.